

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 610/2012

z dnia 9 lipca 2012 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 124/2009 z dnia 10 lutego 2009 r. ustalające maksymalne zawartości w żywności kokcydiostatyków i histomonostatyków pochodzących z nieuniknionego zanieczyszczenia krzyżowego tymi substancjami pasz, dla których nie są one przeznaczone

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Maksymalne poziomy pozostałości w żywności dla niektórych kokcydiostatyków i histomonostatyków zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 124/2009 z dnia 10 lutego 2009 r., ustalającym maksymalne zawartości w żywności kokcydiostatyków i histomonostatyków pochodzących z nieuniknionego zanieczyszczenia krzyżowego tymi substancjami pasz, dla których nie są one przeznaczone ⁽²⁾, w celu zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego i ochrony zdrowia publicznego.
- (2) Maksymalne poziomy pozostałości należy na bieżąco dostosowywać, tak aby uwzględnione były postęp naukowy i najnowsza wiedza techniczna oraz zmiany maksymalnych poziomów pozostałości ustalone dla danej żywności w ramach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego ⁽³⁾ lub w ramach rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽⁴⁾.

- (3) Maksymalne poziomy pozostałości dla soli sodowej lasalocidu w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego, pochodzących od bydła zostały określone w ramach rozporządzenia (WE) nr 470/2009 rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 86/2012 z dnia 1 lutego 2012 r., zmieniającym w odniesieniu do substancji lasalocid, załącznik do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego ⁽⁵⁾. Z tego względu konieczna jest zmiana przepisów w odniesieniu do soli sodowej lasalocidu.

- (4) Stały się dostępne nowe informacje techniczne, mianowicie wyniki szczególnych badań dotyczących współczynnika przenoszenia się maduramycyny z paszy do jaj kur niosek. Badania te wykazują, że pasza dla kur niosek zawierająca na skutek zanieczyszczenia krzyżowego maduramycynę poniżej maksymalnego poziomu powoduje wyższą zawartość maduramycyny w jajach niż obowiązujący obecnie maksymalny poziom. Zgodnie z wnioskami zawartymi w opinii EFSA w sprawie zanieczyszczenia krzyżowego maduramycyną pasz, dla których nie jest ona przeznaczona ⁽⁶⁾ i w opinii naukowej na temat bezpieczeństwa i skuteczności maduramycyny amonu stosowanej jako dodatek paszowy dla kurcząt rzeźnych ⁽⁷⁾, te wyższe poziomy nie powodują odczuwalnego zagrożenia dla zdrowia konsumentów.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 30 z 2.2.2012, s. 6.

⁽⁶⁾ Opinia Panelu Naukowego ds. Zanieczyszczeń w Łańcuchu Żywnościowym wydana na wniosek Komisji Europejskiej w sprawie zanieczyszczenia krzyżowego maduramycyną, dopuszczoną do stosowania jako dodatek paszowy do pasz, dla których nie jest ona przeznaczona. *Dziennik EFSA* (2008) 594, s. 1–30. Dostępna na stronie internetowej: <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/594.pdf>

⁽⁷⁾ Panel ds. dodatków i produktów lub substancji wykorzystywanych w paszach; Opinia naukowa na temat bezpieczeństwa i skuteczności Cygro® 10G (maduramycyna amonu α) stosowanej jako dodatek paszowy dla kurcząt rzeźnych. *Dziennik EFSA* 2011;9(1):1952. [2 ss.], doi:10.2903/j.efsa.2011.1952. Dostępna na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.2009, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

Z tego względu właściwe jest dokonanie odpowiedniej zmiany przepisów w odniesieniu do maduramycyny.

- (5) Warunki udzielenia zezwolenia na stosowanie nikarbazyny i diklazurilu jako dodatków paszowych zmienione zostały rozporządzeniem Komisji (UE) nr 875/2010 z dnia 5 października 2010 r. dotyczącym zezwolenia na dodatek paszowy na okres dziesięciu lat⁽¹⁾ oraz rozporządzeniem Komisji (UE) nr 169/2011 z dnia 23 lutego 2011 r. dotyczącym zezwolenia na stosowanie diklazurilu jako dodatku paszowego dla perlic⁽²⁾. W związku z powyższym konieczne jest wprowadzenie znaczących zmian w maksymalnych poziomach pozostałości ustalonych dla nikarbazyny i niewielkich zmian w maksymalnych poziomach pozostałości dla diklazurilu w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 124/2009. Zgodnie z wnioskami zawartymi w opinii EFSA w sprawie zanieczyszczenia krzyżowego nikarbazyną dopuszczoną do stosowania jako dodatek paszowy do pasz, dla których nie jest ona przeznaczona⁽³⁾ i w opinii naukowej na temat bezpieczeństwa i skuteczności nikarbazyny stosowanej jako dodatek paszowy dla kurcząt rzeźnych⁽⁴⁾, proponowane maksymalne poziomy pozostałości w żywności nikarbazyny pochodzącej z nieuniknionego zanieczyszczenia tą substancją pasz, dla których

nie jest ona przeznaczona, nie powodują odczuwalnego zagrożenia dla zdrowia konsumentów. Z tego względu właściwe jest dokonanie odpowiedniej zmiany przepisów w odniesieniu do diklazurilu i nikarbazyny.

- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 124/2009.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 124/2009 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lipca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 263 z 6.10.2010, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 49 z 24.2.2001, s. 6.

⁽³⁾ Opinia Panelu Naukowego ds. Zanieczyszczeń w Łańcuchu Żywnościowym wydana na wniosek Komisji Europejskiej w sprawie zanieczyszczenia krzyżowego nikarbazyną, dopuszczoną do stosowania jako dodatek paszowy do pasz, dla których nie jest ona przeznaczona. *Dziennik EFSA* (2008) 690, s. 1-34. Dostępna na stronie internetowej: <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/690.pdf>.

⁽⁴⁾ Panel ds. dodatków i produktów lub substancji wykorzystywanych w paszach; Opinia naukowa na temat bezpieczeństwa i skuteczności Koffogranu (nikarbazyny) stosowanej jako dodatek paszowy dla kurcząt rzeźnych. *Dziennik EFSA* 2010; 8(3):1551. [40 s.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.1551. Dostępna na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 124/2009 wprowadza się następujące zmiany:

(1) Pozycja nr 1 dotycząca soli sodowej lasalocidu otrzymuje brzmienie:

„1. Sól sodowa lasalocidu	Żywność pochodzenia zwierzęcego, pochodząca od gatunków innych niż drób i bydło:	
	— mleko;	1
	— wątroba;	50
	— nerki;	20
	— pozostała żywność.	5”

(2) Pozycja nr 6 dotycząca maduramycyny otrzymuje brzmienie:

„6. Maduramycyna	Żywność pochodzenia zwierzęcego, pochodząca od gatunków innych niż kurczęta rzeźne i indyki:	
	— jaja;	12
	— pozostała żywność.	2”

(3) Pozycja nr 10 dotycząca nikarbazyny otrzymuje brzmienie:

„10. Nikarbazyna (pozostałości: 4,4'-dinitrokarbanilid (DNC))	Żywność pochodzenia zwierzęcego, pochodząca od gatunków innych niż kurczęta rzeźne:	
	— jaja;	300
	— mleko;	5
	— wątroba;	300
	— nerki;	100
	— pozostała żywność.	50”

(4) Pozycja nr 11 dotycząca diklazurilu otrzymuje brzmienie:

„11. Diklazuril	Żywność pochodzenia zwierzęcego, pochodząca od gatunków innych niż kurczęta rzeźne, indyki rzeźne, perlice, króliki rzeźne i hodowlane, przeżuwacze i świnie:	
	— jaja;	2
	— wątroba i nerki;	40
	— pozostała żywność.	5”